

vicaris J. den Dubbelden, dat Wap ten minste in mei 1840 als tussenpersoon is opgetreden, toen Willem II – nog als kroonprins, maar met een, naar hierachter zal blijken, zeer doorzichtige bedoeling – de katholieke kerkvoogden zocht tegemoet te komen op het tere stuk van de schoolpolitiek. Er blijkt echter tevens uit, dat noch Den Dubbelden noch Zwijsen van Waps bemiddeling bepaald gediend waren ³⁷).

III

Wat de relatie tot zijn kerk en zijn geloofsgenoten betreft, volhardde Wap voorlopig in de Janus-rol. Terwijl hij te Breda – naar hij zegt: in verstandhouding met de prins van Oranje – het initiatief neemt tot de oprichting van een vrijmetselaarsloge, begint hij met zijn hoogvereerde meester Bilderdijk in 1829 die *Briefwisseling over godgeleerde onderwerpen*, waarin hij naar aanleiding van Bilderdijks polemieken met de bekeerling Le Sage ten Broek een bondige en alleszins waardige apologie van de katholieke geloofsleer levert. Maar in diezelfde tijd geeft hij het gedicht *Ad Belgas* van Hoeufft met de hulp van Bilderdijk in berijmde vertaling uit. Dit gewrocht is een technisch verdienstelijke vloekpsalm tegen de katholieke kerk, die de mensheid zoekt terug te stoten in „middeleeuwschen mist en middernachtelijk duister”, tegen „priesterlist” en „priesterschraapzucht”, vooral tegen dat „geboefte in ordekleed”, dat zich „naar Jezus’ naam” noemt, maar „tot al ’t kwaad der hel bekwaam is.”

Dat dit geschrift de verontwaardiging van zijn geloofsgenoten gaande maakte, laat zich verstaan. Le Sage ten Broek verklaarde in zijn tijdschrift *De Ultramontaan*, dat „niemand de heer Wap meer voor katholiek (zou) erkennen, tenzij hij de gegeven ergernis openlijk herstelle” ³⁸). Diep gekrenkt, reageerde de beledigde dichter daarop met een te Breda uitgegeven open brief van zestien bladzijden, die een demonstratie is van snorkende verwaandheid en grofheid, maar ook van een esprit, die zijn tegenstander Le Sage miste. Van de laatste trek getuigt b.v. het aan B. H. Lulofs’ kindergedichten ontleende motto op het titelblad:

„Ziet, hoe men hier met zweep en stok
„Een kleinen keffer drijft in ’t hok. . .”